

Je hoort er regelmatig van: bijna-dood-ervaringen: mensen die de dood in de ogen hebben gekeken maar het er toch levend hebben van afgebracht. Of nog, mensen die erg ziek zijn geweest en die uiteindelijk genezen zijn. Vele van deze mensen hebben iets bijzonders. Vaak kunnen ze er niet over zwijgen. Ze zijn zo dankbaar dat ze nog leven. Ze ervaren elke dag als een geschenk. Ze beseffen dat ze net zo goed dood hadden kunnen zijn en zijn erkentelijk voor wat ze bestempelen als een tweede kans die hen is gegeven. Ze hebben de indruk van veel intenser te leven, van meer te genieten. Ze zijn zich bewuster van al het mooie en het goede dat hen elke dag opnieuw, zomaar, te beurt valt.

Objectief is er vaak maar weinig veranderd in hun leven. Toch is alles anders geworden. De reden is dat ze voortaan met een andere bril naar hun leven kijken. Vanuit een ander perspectief. Misschien wel het perspectief dat Jezus ons wil aanleren doorheen de parabel die we net hoorden.

Jezus vertelt er het verhaal van een man die een schuld heeft van 10.000 talenten. Dat zijn 60.000.000 miljoen goudstukken. Anders gezegd, miljarden euro's. Dat waanzinnig hoog bedrag wordt hem kwijtgescholden. Hij krijgt een cadeau dat zo groot is dat het alle verbeelding te boven gaat. De motivatie is gewoon naastenliefde. De man moest er eigenlijk niets voor doen. Hij kreeg het zomaar, zonder enige voorwaarde.

Meteen daarna wordt de nu schatrijke man op zijn beurt gevraagd iemand anders een schuld van 100 denariën kwijt te schelden. Dat is minder dan 100 goudstukken: een peulschil in vergelijking met het megafortuin dat hij net gekregen heeft. Toch weigert de miljardair die habbekrats te geven. Erger nog, hij werpt die arme sukkelaar in de gevangenis. Het slot van de parabel is tragisch. De nochtans

schatrijke man komt voor de rest van zijn leven zelf terecht in de gevangenis. Hij verliest zijn vrijheid en dus eigenlijk zijn leven.

Jezus vertelt dit verhaal om uit te leggen waarom vergeving zo belangrijk is. Ik meen dat we uit deze parabel twee dingen kunnen leren over vergeving.

1. Jezus legt een rechtstreekse link tussen al of niet kunnen vergeven en leven in vrijheid. Wie niet kan vergeven sluit zich blijkbaar zelf op in de gevangenis. Dat geldt ook als het al of niet vergeven gaat over kleine dingen.
2. Wat maakt het dan mogelijk om te vergeven? Meer nog, hoe komt het dat we tot zeventig maal zevenmaal moeten vergeven? Wat maakt het, anders uitgedrukt, mogelijk om telkens weer opnieuw te vergeven? Het antwoord van de parabel is duidelijk: het besef dat ons oneindig veel meer gegeven en vergeven wordt dan wat ons op onze beurt gevraagd wordt te geven en te vergeven. Als wij dus zelf anderen vergeven, doen we enkel maar, op onze beperkte mensenschaal, wat God zelf in overdaad voor ons doet. Elke dag opnieuw.

Het drama van de eerste man in de parabel is dat hij helemaal niet beseft hoeveel goeds hem te beurt is gevallen. Dit verklaart hoe het mogelijk is dat hij zich laat verblinden door allerhande negatieve gevoelens tegenover zijn eigen schuldenaar. Het is dus zijn ondankbaarheid die hem belet ten volle te leven.

Dat is het verschil met die mensen van de bijna-dood-ervaring. Vaak beseffen zij dat elke nieuwe dag een geschenk is dat ze niet zo goed niet hadden kunnen krijgen. Zo worden zij dankbare mensen die het ontvangen leven op hun beurt met anderen willen delen.

Het is de dankbaarheid die toegang verleent tot het mysterie van de vergeving.